

Siedmy deň oktávy Narodenia Pána (31. decembra)

Rozjímanie na 31. decembra.
Navrhované témy sú: koniec
roka je príležitosťou na
vyhodnotenie; priniesť Pánovi
to, čo sme; ďakujem, prepáči,
pomôž mi viac.

31.12.2024

PROLÓG Jánovho evanjelia, ktorý
čítame pri svätej Omši, je akoby
zhrnutím Vianoc. Hovorí nám, že
kým niektorí ľudia prijímajú Božieho

Syna a stávajú sa adoptovanými deťmi, iní ho ignorujú a zostávajú v temnote. Dnes, v posledný deň roka, chceme pred toto Dieťa, ktoré sa nám narodilo, nášho Spasiteľa, postaviť celý svoj život. Je to vhodný čas na rekapituláciu, vyhodnotenie a predovšetkým na poďakovanie Bohu, ktorý chcel byť po našom boku po celý čas.

Každý ďalší rok nás posúva o kúsok bližšie k nebu. Môžeme prosieť Ducha Svätého, aby nás osvietil, aby sme celkovo zhodnotili tento uplynulý čas, ktorý nás privádza bližšie k Bohu. Mohli sme rásť ako Ježiš „v múdrosti, veku a milosti pred Bohom a ľuďmi“ (Lk 2, 52). Ďalší rok, v ktorom Pán v tento posledný deň chce každému z nás povedať tieto slová evanjelia: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána“ (Mt 25, 21).

Práve to by sme dnes chceli: stráviť dni v Betleheme s Ježišom, Máriou a Jozefom, vidieť náš život od Boha; vstúpiť do jeho pocitov, myšlienok a vôle, a tak naplniť naše srdcia nekonečnou vďačnosťou. Chceli by sme môcť povedať slovami evanjelia svätej Omše, že „Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy“ (Jn 1, 14.16).

„SLOVO SA TELOM STALO a prebývalo medzi nami“ (Jn 1, 14).
Chceme sa priblížiť k jasličkám tak ako pastieri, so srdcom odovzdaným zázraku, ktorý mali pred očami:
„Priblížme sa k Bohu, zastavme sa a pozrime sa na jasličky, predstavme si Ježišovo narodenie: svetlo a pokoj, úplnú chudobu a odmietnutie.
Vstúpme do skutočných Vianoc spolu

s pastiermi, prinášajme Ježišovi to, čo sme my, naše odsunutia na okraj, naše nezahojené rany, naše hriechy. Takto v Ježišovi zakúsime pravého ducha Vianoc: krásu toho, že sme milovaní Bohom. S Máriou a Jozefom sa postavme pred jasle, pred Ježiša, ktorý sa narodil ako chlieb pre môj život. Rozjímajúc nad jeho pokornou a nekonečnou láskou, jednoducho povedzme ďakujem: ďakujem ti, lebo si to všetko urobil pre mňa“^[1].

Tak ako pastieri, aj my dnes chceme priniesť do Betlehema všetko, čo sme: všetko, čo sme urobili a neurobili v tomto končiacom sa roku. Určite sa nájde veľa dobrých vecí, ale aj takých, ktoré nie sú dobré. Možno sme sa trochu priblížili k Bohu, aj keď spôsobom, ktorý sa ťažko meria. V každom prípade sme si istí, že „tým, ktorí milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28). Preto sme plní vďačnosti. Boh sa o nás postaral, bol s nami a sprevádzal nás. *Te Deum*

laudamus. Chválime ťa, Pane, z hĺbky duše, ďakujeme ti, lebo si dobrý. A každý deň ti dobrorečíme. A chválime tvoje meno na veky vekov^[2].
—

„ĎAKUJEM, prepáč a pomôž mi viac“. Možno nám dnes môže táto strelná modlitba, ktorú opakoval blahoslavený Álvaro del Portillo, pomôcť usmerniť náš dôverný dialóg s Ježišom. Svätý Augustín odporúčal stály postoj vďačnosti ako najlepší spôsob života: „Čo lepšie môžeme priniesť v srdci, vysloviť ústami, napísať perom, ako tieto slová: 'Bohu vďaka'? Niet ničoho, čo by sa dalo povedať stručnejšie, počuť s väčšou radosťou, pocítiť s väčším povznesením alebo urobiť s väčšou užitočnosťou“^[3].
—

„Dnes je ten správny deň, aby sme sa priblížili k svätostánku, k betlehemu, k jaslám, aby sme sa poďakovali. Prijmime dar, ktorým je Ježiš, a potom sa premeníme na dar podobný Ježišovi. Stať sa darom znamená dať životu zmysel a je to najlepší spôsob, ako zmeniť svet: zmeníme seba, zmení sa Cirkev, zmenia sa dejiny, keď začneme chcieť meniť nie druhých, ale seba samých, keď urobíme svoj život darom“^[4].

Tolko darov od Boha, tolko darov, tolko dôvodov, aby sme svoj život urobili darom... a naopak, v našom živote vidíme aj nedostatok odpovedania. Svoju vďačnosť môžeme sprevádzať prosbou o Božie odpustenie za chvíle, keď sme neboli štedrí, alebo za mnohé chvíle, keď sme boli jednoducho roztržití. Dobré vieme, že ak budeme naplnení dobrými želaniami, nikdy nám nebude chýbať jeho milosť, lebo „tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi“ (Jn 1, 12).

Dobrým cieľom pre tento rok môže byť nechať si od Boha viac pomáhať. Nechceme robiť veci sami. Možno sa v končiacom sa roku mnohí z nás pokúšali spoliehať len na vlastné sily a zistili sme, že tento vzorec nefunguje. „Ďakujem, prepáč, pomôž mi! Tieto slová vyjadrujú napätie existencie zameranej na Boha. Niekoho, koho sa dotkla najväčšia Láska a kto žije úplne z tejto lásky“^[5]. S pomocou Panny Márie, našej Matky, je našou nádejou, že sa počas tohto nového roka budeme čoraz viac opierať o milosť jej Syna.

.....

^[1] František, *Homília*, 24-XII-2016.

^[2] Porov. Hymnus *Te Deum*.

^[3] Svätý Augustín, *List* 72.

^[4] František, *Homília*, 24-XII-2019.

[5] František, *List pri príležitosti
blahorečenia Álvára del Portillo*, 16-
VI-2014.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/31-decembra/](https://opusdei.org/sk-sk/article/31-decembra/) (22.02.2026)